

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. De numero 390. dierum, de quibus cap.4. v.5. quid scripserit S. Hieron.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

sinistro, tum dextro lateri incubuit. Ieremias autem cap. 52. & auctor lib. 4. Regum cap. 25. annos non transmirationis, sed regni Sedeciae numerat, accurate a die ephronifimerat enim Ieremias Ierosolymis. Quod maxime convenit eorum sententiae, qui annos undecim transmirationis Chronologicos, Urbis excidio praeponunt: quos auctores partim alibi recensui, partim cap. 40. huius libri recensibo.

EZECHIEL. IV. v. 4. 5. 6.

Vers. 4. Et tu dormies super latus tuum sinistrum. Eadem in Hebraeis est lectio: translatio vero septuaginta, Sixti addit; centum quinquaginta dies, prout etiam legit Theodoretus: sed alia exemplaria Graeca, cum Latina & Hebraea editione congruunt.

Varia lectio.

Vers. 5. Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos & nonaginta dies. Consonat Hebraea lectio, & Graeca in plerisque codicibus: Septuaginta vero tantum centum & nonaginta dies offerunt, quos Theodoretus, & Polychronius acceptant.

Varia lectio.

Vers. 6. Assumes iniquitatem domus Iuda, quadraginta diebus. Ita constanter Latini, Hebraei, Graeci codices. In praecedentibus Latina Sixti editio retinenda est, utiam olim differre censuit S. Hieronymus, satis miror, inquiens, cur vulgata exemplaria (subaudi non correcta) centum nonaginta annos habeant, & in quibusdam scriptum sit, centum quinquaginta, cum perspicue & Hebraicum, & Aquila, Symmachusque & Theodosius trecentos nonaginta annos teneant. Idem sentit Origenes, qui consideratis ceteris editionibus, ait se 390. dies inuenisse, ut ex Codice Vaticano refert Willalpandus. Consentiant alij interpretes, ut superfluum videatur, in confirmationem huius lectionis plura congerere. Unde vero hi 390. anni, & rursus alij quadraginta computandi sint; operosius inquirendum est.

Editio vulgata retinenda.

QVÆSTIO II.

Quid hac de re scripserit S. Hieronymus.

Annos 390. Israelis ab eo tempore ducit, quo Theglathphalasar rex Assur magnam in tribuum partem vastavit, sub rege Israel Phacee, qui regnavit annos 20. Huius successori Osee dat annos 9, usque ad eversionem Samariae tum Ezechiae deputat annos 24. Manassae 55. Amon 2. Josiae 32. Ioakimo 11. Sedeciae 11. & sic concludit: fuit itaque a prima captivitate Israel, quae facta est sub rege Phacee, usque ad undecimum annum Sedeciae, quo templum desolatum est, annorum sexaginta quatuor: a secunda quando captus est Osee, & omnis subversa Samaria

Insignis supputatio S. Hieronymi.

opi

logia
menti

anni centū triginta quinque. Fuerunt defolationis templi anni septuaginta, in captiuitate faciunt annos ducentos triginta quatuor. in secundo enim templum extructum est &c. Inde numerat annos reliquos Darij Hytaspis 20. Artabani menses septem, Longimani annos 40. Xerxis II. Sogdiani menses 7. Darij Nothi annos 19. Mnemonis 40. Fuit quoque do anno Darij, vsque ad extremum annum Assueri, anni centum quinquaginta menses quatuor, qui additi superioribus annis 234. faciunt annos 389, et tuor.

Duplex sensus huius loci.

2. Aduertendum iniquitates Hebræorum referri posse ad rem, vel illi peccauerant, vel quo propter sua peccata grauibz incommodis sunt: & hoc secundo modo locum istum interpretatur S. Hieronymus. Israelitæ ab initio regni Phacee, vsque ad annum quadragessimū Mnemonis iniquitates suas portauerint, hoc est, pœnas suis peccatis exsoluerint. Ab exordio Phacee, vsque ad Samariæ euersionem nos 29. nimirum Phacee 20. & Osee 9. Quæ computatio alibi referunt regi Osee anni in totum 18. attributi, idque propter annos regni anno vigesimo regni Ioatham, qui erat quartus Achab, Phacee peccatum inuasit Oseas: inde vsque ad initium Ezechias, sunt anni circiter 38. si addatur annus sextus Ezechias, quo Samaria est euerfa, colliguntur Phacee, vsque ad captam ab Assyrio Samariam anni circiter 38. At in vitio caret computus iste à S. Hieronymo repræsentatus.

Osee debetur anni 18.

A fine regni Israel ad finem regni Iuda sunt Anni 135.

3. Adhæc dum ab anno 6 Ezechias inclusio vsque ad annum Seleuter inclusu n supputat annos 135. Iosias 32. attribuit: Scriptura vero sic vnicus hac de summa tollendus est. Si verò annus ciuilibz quo euerfa Samaria, & alius quo excisa Ierosolyma inclusiuè computentur, hoc temporis interuallo reperientur: sed S. Hieronymus annum euerfionis Ierosolymitanæ excludit, ac proin, hic redundat annus ille trigessimū quem Iosias tribuit, cum non nisi 31. annos regnauerit.

Explicatur ratio nes S. Hieronymi.

4. A casu templi, vsque ad annum secundum Darij Hytaspis bene meo iudicio spatium 70. annorum intercipit. Quod etiam ad finem Assueri, siue Artaxerxis Mnemonis annos 155. & quatuorcentis nati, rationi consentaneum, quoad annorum numerum arbitror. Etenim secundus Darij Hytaspis in 320. ante Christi æram incidit, ut ferebatuani est. Artaxerxes Longimanus anno septimo belli Peloponnesiaci excessit è viuis, nempe anno ante Chr. 425. exeunte, vel 424. mensis successit Xerxes secundus, duobus mensibus, Xerxi Sogdianus mensibus, ita vt Darij Nothus imperium adeptus fuerit, anno ante Christi labente, quod annos 19. tenuit, His adde annos 40. Assueri Mnemonis

P.
H. Philéj

Chrono
vet. Testa

A 11
17

procedes ad annum circiter 365. ante Christum, cui si annos illos 155. appo-
neris, haud difficile pertinges ad annum illum 520. ante Chr. Darij Hytaspis
secundum.

5. Aliam supputationem his verbis idem S. Doctor proponit. *Qui autem*
voluerit supputare à prima captiuitate, quæ facta est sub Manahem filio Gadi
regis Israel, qui regnavit in Samaria annis decem, quando venit Phul rex Af-
siorum in terram Israel, & mille talenta accepit argenti, & post eum alios
duos annos Phaceia, quos regnavit in Israel, inueniet vicefimo octauo anno
regis Assueri, compleri 390. annos, quando Esther fertur historia. Quod &
credibile est: neque enim finito Imperio Assueri, sed adhuc regnante eo, Israel
iugum grauissimæ seruitutis abiecit. Hæc ibi.

6. At neque ista computatio difficultatem exhaurit: tum quia sicut in præ-
cedenti, ita & in hac interpretatione, nouennium Osee negligitur. Tum
quia Estheris tempore Iudæi, imminenti lanienæ excepti sunt, non quadra-
gesimo, non vigesimo octauo Assueri anno, sed duodecimo, vel desinente,
vel absoluto. *Mense primo, (cuius vocabulum est Nisan) anno duodecimo Assueri, missa est*
littera in Susan, qua Hebraice dicitur Phur, quo die, & quo mense, gens Iudeorū deberet inter-
ire, & vixi mensis duodecimus qui vocatur Adar. Esther 3. vers. 7. Eodem anno, men-
sa regio regis edictis cautum est, ne Iudæorum interitio ante decreta man-
daretur executioni, accitisque scribis & librarijs regis (erat autem tempus tertij mensis
quæ appellatur Siban) vigesima & tertia die illius, scriptæ sunt epistole, vt Mardocheus vo-
luerat. Esther 8. vers. 9. Et constituta est per omnes prouincias vna vltionis dies, id est, ter-
ta decima mensis duodecimi Adar, versu 12. Nec dubium est, quin tunc Iudæi suos
liberos vici fuerint, vt ibidem fide indubitata narratur, cap. 9. Præterea multi
auctores Assuerum Estheris maritum negant fuisse Artaxerxem Mnemoneum;
vt antiqui apud Eusebium in Chronico, Iosephus, Zonaras, Suidas, Ruper-
tus, Sabellicus, Canus, Feuardentius, Bellarminus, Serarius, Ioannes Benedi-
ctus, Salianus, Petauinus, Menochius, vt latè disputauit in lib. Esther, q. vnicâ.
Neque etiam absolutè S. Hieronymus Estheris historiam ad Mnemorem re-
uocat, sed tantum ait: quando Esther fertur historia. Addit Cornelius à Phul, vs-
que ad annum 28. Mnemonis, tantum fluxisse annos 383. quot ego ab initio
Phaceæ computo, at verò à principio Manahem, vsque ad annum istum 28.
Mnemonis, 395. numero. Monent etiam nonnulli, sub Assuero Estheris
nam Israelitarum captiuitatem solutam fuisse: sed tantum Hebræos, à
rege quam eis machinabatur Aman, liberatos. Ita Villalpandus, Corne-
lius, &c.

7. Annos potro quadraginta, quibus Propheta iubetur, *assumere iniquitatem*
gentis Iudæ, quadraginta diebus, S. Hieronymus ait, facile supputari à transmigra-
uone

*Alia sup-
putatio S.
Hierony-
mi.*

*Declaro-
tur.*

*Mnemon
Estheris
maritus
non fuit.*

pi
logia
menti

P.
H. Philo

Chrono
logia Testa

A 11
17

Nexus hi
storia sa-
era cum
profana.

Explica-
tur.

tione Iechoniae, vsque ad initium Cyti. A primo, inquit, anno Iechoniae magna pars Ierusalem translata est in Babylonem, vsque ad primum Cytum regnum, qui desolationis templi erat tricesimus, supputantur anni 40. sed quia laxata est captiuitas & libertas populo reddita. Opinor equidem anno templi euerfione necdum exacto, iniisse annum 1. Olympiadis 55. annuum auctorum sententia Cyrus apud Perfas terum potui cepit. Ex rationes approbo, qui adhibito accuratiore caleulo, hoc ad illud acciunt, cum iam vt arbitror, annus a casu templi 1. precipitaret. Subi tam captiuitatem & libertatem populo redditam Christianis ac liberitatum est. Verum id non ante 21. annum, ex quo Cyrus in Perside cepit a deus contigisse suo loco, & argumentis, & bonorum testimonij confirmari. Quo fit, vt his assentiri non possim, quibus quibus Ezechiel dextro lateri dies 40. incubuit, a transmigratione accersunt: siquidem exinde anno quadragesimo, neq; soluta captiuitas iugum seruitutis ab Hebraeorum cervicibus depulsum est, vt late putauit.

De fine
mundi fig-
mentum.

8. Refert & aliam opinionem S. Hieronymus hisce verbis: Quos annos Israelis, & 40. Iuda iungentes, faciunt annos 430. & volumus est tempus ante Saluatoris, vsque ad consummationem mundi. Quod figmentum reuerentium experientia perspicue refutat: constat enim annos iam 1600. plus a Christi baptismate transactos, pristino mundi cursu excurrerante.

9. Alij vero inquit idem auctor, & maxime Iudei a secundo Iudeo fiani, quando Ierusalem a Romanis capta templum subuertitum est, volunt, in tribulatione & angustia, & captiuitatis in quo populus annos 430. & sic redire populum ad pristinum statum, vt quatuordecim quadringentis triginta annis fuerunt in Aegypto, sic & in eodem tempore extrema captiuitas, scriptumque esse in Exodo: *Habitatis autem in terra Aegypti, anni quadringenti triginta.* S. Hieronymus hanc opinionem ex euentu refutare non potuit, vt bene Prædus ad sua ætate, hi anni necdum essent impleti. At vero posteriora sacrorum scripturarum eam redarguunt: Vrbis enim a Tito euerfa est, anno ante Christi natum 70. annis, & deprehendes annos plures 1600. ab excidio præterlptos, Iudæis necdum in libertatem restitutum docent Prædus. Cornelius.

(*)